

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/945/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4108214304
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4108214304.7

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľky: E. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z., Q. XX, zastúpená JUDr. Stanislavom Sobotovičom, advokátom, so sídlom v Nitre, Hollého 12, proti odporcom: 1. J. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom B., O. XXXX/XX, zastúpený SOUKENÍK-ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, 2. D.. J. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom B., O. XX, 3. F.. V. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom B., O. XX, 4. D.. K. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z., C. 1, 5. F.. F. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z., C. 1, odporcovia v 2. až 5. rade zastúpení Advokátskou kanceláriou Marko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Budatínska 47, IČO: 36 860 646, 6. BL-INVEST, spol. s r. o., so sídlom v Nitre, Nábřežie mládeže 85, IČO: 36 769 649, zastúpený JUDr. Pavlom Gráčíkom, advokátom, so sídlom v Nitre, Farská 40, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaniach odporcu v 1. rade a odporcu v 6. rade proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 17. júla 2015 č. k. 10C/108/2008-497 takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nepriznal odporcovi v 1. rade, odporcom v 2. až 5. rade, ako ani odporcovi v 6. rade náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil § 142 odsek 1 a § 150 odsek 1 OSP. Pred tým, ako začal rozhodovať o náhrade trov konania, skúmal, či v zmysle § 150 odsek 1 OSP existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by náhradu trov konania úspešným účastníkom nepriznal, resp. znížil. Po preskúmaní obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že v danom konaní je potrebné pri rozhodovaní o trovách konania aplikovať ustanovenie § 150 odsek 1 OSP, nakoľko v danom prípade vzhliadol existenciu výnimočných okolností, napriek skutočnosti, že boli naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania odporcom. Za dôvody hodné osobitného zreteľa považoval jednak skutočnosť, že samotný návrh bol zamietnutý z procesných dôvodov, a to konkrétne, že účastníkmi konania neboli všetci právni nástupcovia po nebohej poručiteľke, ktorí majú postavenie tzv. nerozlučných spoločníkov, a tieto dôvody prvostupňový súd konštatoval už vo svojom prvom rozhodnutí v roku 2010, ktoré však bolo odvolacím súdom zrušené a konanie vrátené na ďalšie konanie, kde bol prvostupňový súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a tento súd vo svojom rozhodnutí č. k. 9Co/294/2012-380 zo dňa 11. 04. 2013 zamietol návrh navrhovateľky z rovnakých dôvodov. Na danú procesnú situáciu, ktorou došlo k predĺženiu a zvyšovaniu trov konania, čo bolo do značnej miery spôsobené i činnosťou súdov, bolo nutné prihliadnuť ako na dôvod hodný osobitného zreteľa. Súd prvého stupňa tiež prihliadol na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, keď navrhovateľka je starobnou dôchodkyňou, ktorá poberá starobný dôchodok spolu v sume 463,60 eura mesačne, jej mesačné náklady predstavujú cca 172 eur (voda 46 eur, elektrina 20,67 eura, plyn 27 eur) a nevlastní žiadny značný hnutel'ný ani nehnuteľný majetok. Naopak, na strane odporcov vystupovali subjekty, na ktoré nepriznanie náhrady trov konania nebude mať taký značný dopad, aký by malo u navrhovateľky a to vzhľadom ku skutočnosti, že sú to pracovne činné osoby a v prípade odporcu v 6. rade ide o fungujúcu spoločnosť, ktoré sa s majetkovou stratou vysporiadajú oveľa

ľahšie, hoci súd nepoprel, že to nebude pre nich znamenať majetkový zásah, no nie taký ako na strane navrhovateľky, ktorá by sa v prípade povinnosti uhradiť trovy konania, ktoré predstavovali značnú sumu (cca 10.120,95 eura), mohla dostať až do stavu hmotnej núdze.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca v 1. rade, namietajúc, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rovnako, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 18. 01. 2012 sp. zn. 6M Cdo 5/2011 a uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 18. 01. 2012 sp. zn. 2M Cdo 17/2009, ako aj ustanovenie § 150 OSP a dospel k záveru, že nepriznať úspešnému účastníkovi náhradu trov konania musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa mal súd prvého stupňa prihliadať na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a aj iné pomery všetkých účastníkov konania a všímať si aj okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Na základe štatistík Sociálnej poisťovne mal za to, že priemerná výška vyplácaných starobných dôchodkov v mesiaci august predstavovala sumu 390,04 eura, teda táto suma bola o 59,56 eur nižšia ako starobný dôchodok navrhovateľky. Na základe vyššie uvedených skutočností bol toho názoru, že navrhovateľka nepreukázala dôvody hodné osobitného zreteľa v dostatočnej miere, nakoľko výška starobného dôchodku navrhovateľky nebola výnimočne nízka, ba vyššia ako priemerná. Uznal, že nejde o vysokú sumu, avšak mal za to, že v tomto prípade neexistovali dôvody hodné osobitného zreteľa na neuznanie náhrady trov úspešným účastníkom. Navyiac, poukázal na to, že neúspech navrhovateľky v tomto súdnom konaní bol založený na procesnej stránke veci, pričom navrhovateľka bola zastúpená advokátom, ktorý mal mať znalosť aj o procesnej stránke veci a poznať početnú judikatúru, ktorá už dávno prekonala navrhovateľkou označený judikát. Zastal názor, že bolo na ťarchu navrhovateľky, že sa neúspešne domáhala ochrany svojho vlastníckeho práva, a preto bolo namieste, aby znášala následky svojho konania v tomto prípade zaplatením trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 220 OSP zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a to tak, že navrhovateľku zaviazá zaplatiť trovy konania v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

Uznesenie súdu prvého stupňa včas podaným odvolaním napadol aj odporca v 6. rade, nestotožňujúc sa s tým, že by k zamietnutiu žaloby došlo z procesných dôvodov. Bol toho názoru, že prvostupňový súd v napadnutom uznesení nesprávne zhodnotil dôvod zamietnutia žaloby, nakoľko nie procesné dôvody spôsobili zamietnutie žaloby, ale hmotnoprávne dôvody, čo bolo potvrdené nielen rozsudkom Krajského súdu v Nitre, ale aj rozsudkom Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 3Cdo 192/2004. Navyiac, považoval za neprípustné, aby bolo na ťarchu účastníkov konania, ktorí mali v konaní úspech, to, že súdy zdĺhavo rozhodovali, najmä ak sú naplnené okolnosti pre priznanie trov konania v prospech úspešných účastníkov konania. Na základe uvedeného považoval odôvodnenie aplikácie ustanovenia § 150 odsek 1 OSP za arbitrárne a spôsobujúce nezákonnosť napadnutého uznesenia. Nepoprel dôchodok navrhovateľky, avšak nemal vedomosť o tom, na základe čoho súd prvého stupňa dospel k tomu záveru, že nepriznanie trov konania by nemalo na neho, resp. na ostatných odporcov značný dopad. V neposlednom rade zdôraznil, že keď súd prihliadol na to, že navrhovateľka je starobnou dôchodkyňou, prečo neprihliadol aj na to, že navrhovateľka bola počas celého konania zastúpená právnym zástupcom, ktorý bol riadne splnomocnený na jej právne zastupovanie, z čoho vyplýva, že navrhovateľka s najväčšou pravdepodobnosťou znášala aj trovy svojho právneho zastúpenia. Zároveň v súvislosti so súdnym konaním znášala aj trovy súvisiace so súdnym poplatkami. Poukázal zároveň aj na to, že v rámci rozsudku zo dňa 20. 07. 2009, ktorým bola žaloba zamietnutá, nemal súd najmenej problémy zaviazat' navrhovateľku povinnosťou nahradiť trovy konania, a to voči všetkým odporcom, a to aj napriek tomu, že už v čase vydania tohto rozsudku mala navrhovateľka 61 rokov. Súd prvého stupňa dokonca nezohľadnil ani tú skutočnosť, že navrhovateľka podala dovolanie, ktoré bolo Najvyšším súdom SR zamietnuté a navrhovateľka bola zaviazaná povinnosťou zaplatiť spoločnosti náhradu trov dovolacieho konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ustálil, že navrhovateľka vynaložila v súvislosti so súdnym konaním nemalé prostriedky, s čím sa súd absolútne nezaoberal. Keďže súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil a navyiac, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, ako aj si uplatnil trovy dovolacieho konania.

K odvolaniam odporcov zaujala navrhovateľka stanovisko, v rámci ktorého uviedla, že súd dôvodne rozhodol s použitím ustanovenia § 150 OSP a správne nepriznal náhradu trov konania procesne

úspešným odporcom. Za správne považovala aj odôvodnenie súdu, v čom videl dôvody hodné osobitného zreteľa pre takéto svoje rozhodnutie. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6M Cdo 5/2011 a zdôraznila, že nebolo možné pustiť zo zreteľa, čím svoj návrh na začatie konania odôvodnila. Za daných okolností by bolo nesmiernou tvrdosťou to, aby bola zaviazaná zaplatiť odporcom náhradu trov konania a to len preto, že spolu s ňou neboli účastníkmi konania všetci dedičia. Napokon mala za to, že súd prvého stupňa správne prihliadol aj k tomu, že časť trov spôsobil aj postup súdov v tejto veci. Za týchto okolností by považovala za veľkú nespravodlivosť, keby znášala trovy konania aj za tú časť trvania konania, ktorá vznikla v dôsledku rešpektovania ustanovenia § 226 OSP. Aj z uvedených dôvodov považovala rozhodnutie súdu prvého stupňa za vecne správne a navrhla odvolaciemu súdu, aby ho potvrdil.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, podľa § 212 ods. 2 písm. b/ OSP a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť.

V prejednávanej veci návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 03. 06. 2008 sa navrhovateľka domáhala určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Svojím návrhom žiadala, aby súd určil, že nehnuteľnosť označená v geometrickom pláne č. 15/2008, ktorý vypracovali GEODETI, s. r. o., Priehradná 1, Nitra, s parcelným číslom 4704/13 - orná pôda o výmere 5.000 m² patrí do dedičstva po neb. A. A., rod. U., nar. XX. XX. XXXX a zomr. XX. XX. XXXX. Okrem toho žiadala odporcu zaviazat' na náhradu trov konania a hodnotu nehnuteľnosti určila sumou 64.000,- Sk, z ktorej zaplatila aj súdny poplatok.

Uznesením zo dňa 30. januára 2009 č. k. 10C/108/2008-48 súd prvého stupňa pripustil, aby do konania vstúpili odporcovia v 2. až 6. rade.

Prvýkrát súd prvého stupňa vo veci samej rozhodol rozsudkom zo dňa 20. júla 2009 č. k. 10C/108/2008-159 tak, že žalobu zamietol a navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov konania odporcom. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, v dôsledku čoho Krajský súd v Nitre ako odvolací súd uznesením zo dňa 26. februára 2010 č. k. 5Co/244/2009-186 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Následne súd prvého stupňa vo veci samej rozhodol v poradí druhým rozsudkom zo dňa 24. februára 2011 č. k. 10C/108/2008-274 tak, že žalobu zamietol a o trovách konania si vymienil rozhodnúť po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Aj proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľka, v dôsledku čoho odvolací súd uznesením zo dňa 25. januára 2012 č. k. 5Co/113/2011-312 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní súd prvého stupňa, riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu, vo veci rozhodol v poradí tretím rozsudkom zo dňa 30. mája 2012 č. k. 10C/108/2008-341 tak, že určil, že nehnuteľnosť označená geometrickým plánom č. 15/2008 zo dňa 19. 05. 2008 ako parc. č. 4704/13 orná pôda o výmere 5.000 m², k. ú. I., patrí do dedičstva po A. A., nar. XX. XX. XXXX, zomrelej XX. XX. XXXX. Geometrický plán č. 15/2008 zo dňa 19. 05. 2008 tvorí neoddeliteľnú súčasť rozsudku. O trovách konania si opätovne vymienil rozhodnúť po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie všetci odporcovia. Odvolací súd, zaoberajúc sa ich odvolaniami, dospel k záveru, že rozsudkom zo dňa 11. apríla 2013 č. k. 9Co/294/2012-380 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu zamietol.

Podaním zo dňa 11. 02. 2015 si odporca v 1. rade vyčíslil trovy konania v celkovej výške 7.431,18 eura. Naproti tomu odporcovia v 2. až 5. rade si trovy konania naposledy vyčíslili podaním zo dňa 29. 07. 2009 v celkovej výške 1.174,63 eura a odporca v 6. rade si trovy konania vyčíslil podaním zo dňa 24. 04. 2013 v celkovej výške 1.515,14 eura, z ktorej trovy právneho zastúpenia predstavovali sumu 1.415,64 eura a suma 99,50 eura predstavovala súdny poplatok za odvolanie.

Okrem vyššie uvedených podaní, bolo súdu prvého stupňa doručené aj vyjadrenie navrhovateľky, smerujúce k rozhodnutiu o trovách konania, v rámci ktorého žiadala aplikovať § 150 OSP, namietajúc, že v čase podania návrhu ešte nebola známa neskoršia judikatúra Najvyššieho súdu SR, ako aj poukázala na svoje osobné a majetkové pomery, ktoré aj zdokladovala. Navyše podala aj dovoľenie, o ktorom

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol rozsudkom zo dňa 20. januára 2015 sp. zn. 4Cdo 444/2013 tak, že dovolanie navrhovateľky zamietol.

Následne po vykonanom dokazovaní, zameranom na zistenie majetkových pomerov odporcov v 2. až 5. rade, prostredníctvom lustrácie v Sociálnej poisťovni, súd prvého stupňa vo veci rozhodol napadnutým uznesením. Dôvodil pritom ustanovením § 150 ods. 1 OSP.

Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 odsek 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 odsek 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa § 219 odsek 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Trovy konania sú výdavky, ktoré vznikajú subjektom konania pri uskutočňovaní jednotlivých procesných úkonov počas konania. Plnia dve základné funkcie - preventívnu a sankčnú. Nevyhnutný vznik trov konania takmer v každom súdnom konaní pôsobí preventívne pred zbytočným alebo svojvoľným uplatňovaním alebo bránením práva. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania sa vychádza zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a zo zásady zodpovednosti za zavinenie alebo náhodu. Účastník, ktorý mal plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov, ktoré potreboval na uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý úspech vo veci nemal. Sankčná povinnosť trov sa prejavuje v povinnosti osôb, ktoré zapríčinili, že trovy vznikli, uhradiť účastníkovi trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli.

Povinnosť hradiť trovy konania sa môže v jednotlivých prípadoch javiť ako neprimerane tvrdá. Ustanovenie § 150 odsek 1 OSP preto umožňuje súdu, aby v takýchto výnimočných prípadoch z dôvodu hodného osobitného zreteľa účastníkom, vedľajším účastníkom alebo štátu, ktorí by inak mali právo na náhradu trov konania, túto náhradu celkom alebo sčasti nepriznal. Ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie alebo náhodu. Keďže toto ustanovenie negatívne dopadá na účastníka, ktorý by mal inak právo na náhradu trov konania, jeho použitie musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácie. Dôvody hodné osobitného zreteľa sa môžu týkať sociálnej situácie účastníkov. V takomto prípade súd musí prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov, teda nielen toho, koho by postihovala povinnosť hradiť trovy, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím tohto výnimočného ustanovenia dotknutá. Do úvahy tiež treba brať také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadať na postoj účastníkov v konaní. Súd teda musí starostlivo posúdiť okolnosti konkrétneho prípadu.

Ustanovenie § 150 OSP má teda slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti a k dosiahnutiu spravodlivosti pre účastníkov konania. Neúspech navrhovateľov v konaní nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 OSP, takýmto dôvodom však môžu byť okolnosti vedúce k podaniu žalobného návrhu, ktoré však musia byť v rozhodnutí konkretizované, nestačí len ich všeobecné konštatovanie. (Rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 M Cdo 5/2006)

Odvolací súd má za to, že prvostupňový súd správne postupoval, keď na uvedený prípad aplikoval ustanovenie § 150 ods. 1 OSP. Je zrejmé, že prvostupňový súd riadne zistil a aj adekvátne odôvodnil postup pre aplikáciu § 150 ods. 1 OSP. Prvostupňový súd za dôvody hodné osobitného zreteľa považoval

tú skutočnosť, že k zamietnutiu návrhu došlo z dôvodu, že účastníkmi konania neboli všetci právni nástupcovia po nebohej poručiiteľke, ktorí majú postavenie tzv. nerozlučných spoločníkov. Okrem toho prihliadol na osobné, majetkové, zárobné a iné pomery všetkých účastníkov konania, pričom mal za to, že navrhovateľka je starobnou dôchodkyňou, ktorá poberá dôchodok v sume 463,60 eura mesačne a jej náklady predstavujú sumu 172 eur. Navyše, zistil, že na strane odporcov vystupujú pracovne činné osoby, ako aj v prípade odporcu v 6. rade ide o fungujúcu spoločnosť. Aj napriek tomu, že v konaní navrhovateľka nebola úspešná, nie je možné konštatovať, že táto skutočnosť vylučuje použitie ustanovenia § 150 ods. 1 OSP, pretože pri aplikácii § 150 OSP treba brať do úvahy aj také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnuť na postoj účastníkov konania. S poukazom na uvedené bolo nesporné, že navrhovateľka dostatočne preukázala dôvodnosť svojho návrhu, ako aj preukázala naliehavosť právneho záujmu, avšak opomenula zohľadniť novšiu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v dôsledku čoho nedostatočne určila okruh účastníkov konania, a preto došlo k zamietnutiu žalobného návrhu. Predmetná judikatúra pritom nebola v čase prvého a druhého odvolacieho konania známa ani odvolaciemu súdu, preto túto skutočnosť nebolo možné pripisovať na ľarchu žiadnemu z účastníkov, ako ani navrhovateľke. Na uvedenom nemení nič skutočnosť, že navrhovateľka v konaní bola zastúpená právnym zástupcom, nakoľko tento svoje tvrdenia podložil existujúcou judikatúrou, ako aj listinnými dôkazmi a preukázal naliehavý právny záujem na určovacej žalobe. Navyše, existenciu právneho zástupcu bolo potrebné zohľadniť do osobných, majetkových a zárobných pomerov navrhovateľky, ktorá si hradila trovy právneho zastúpenia, ako aj uhradila súdne poplatky a to nielen za podanie návrhu a odvolania, ale aj dovolania. Nemožno pritom dať na ujmu účastníka konania obranu svojho práva, spočívajúcu v podávaní riadnych, či mimoriadnych opravných prostriedkov, pretože na tieto prostriedky má každý účastník právo. Čo sa týkalo namietanej výšky starobného dôchodku, odvolací súd súhlasí s tým, že nejde o nízky dôchodok, avšak s prihliadnutím na vyčíslenú výšku trov konania odporcov, je nereálne, aby zo svojho príjmu navrhovateľka hradila okrem svojich trov konania, aj náhradu trov konania odporcov. Rovnako tak súd prvého stupňa správne prihliadol na skutočnosť, že odporcovia v 2. až 5. rade sú riadne zamestnaní. Uvedená skutočnosť z ich strany namietaná nebola a dokonca naposledy si trovy konania vyčísľili dňa 29. 07. 2009, z čoho možno usúdiť, že súhlasia s rozhodnutím súdu prvého stupňa a aplikáciou § 150 OSP. Nezanedbateľnou skutočnosťou bola aj výška trov právneho zastúpenia odporcu v 1. rade, ako aj bolo potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že z obsahu spisu nevyplývajú také okolnosti, ktoré by bránili odporcovi v 1. rade a odporcovi v 6. rade niesť zodpovednosť za prebiehajúce súdne konanie, spočívajúcu v úhrade ich vlastných trov konania. Navyše na strane odporcov prebiehajúcim konaním nedošlo k zmene vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti, t.j. nedošlo k majetkovej ujme.

Na základe vyššie uvedených skutočností mal odvolací súd za to, že prvostupňový súd dostatočne odôvodnil, v čom vidí dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočnosť prípadu a zároveň dostatočne posúdil okolnosti, ktoré viedli navrhovateľku k podaniu návrhu, preto napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle § 219 odsek 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 odsek 1, § 142 odsek 1 a § 151 odsek 1 OSP a navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, aj keď bola v odvolacom konaní úspešná a to z dôvodu, že si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.